

Imperiul carolingian-parte 2

"Renasterea carolingiana" cuprinsa intre ultimul sfert al secolului al VIII-lea d.Hr. si prima jumatate a secolului al IX-lea d.Hr., se concretizeaza prin inflorirea artelor, a literaturii, filozofiei, istoriei. imparatul insusi aducea la curtea sa de la Aix-La-Chapelle carturari renumiti de peste hotare: Paul Warnefield sau Paul Diaconul din Italia, Teodulf din Spania, Alcuin din York (Anglia). La resedinta regala din Aachen lua fiinta "Academia palatina" formata dintr-un cerc de carturari si sustinatori ai culturii in frunte cu Carol cel Mare. Aceasta renastere inseamna preluarea mostenirii antice in spirit crestin.

Problema numarului unu, de ordin cultural, era stabilirea legaturilor intre cultura Antichitatii tarzii mostenite de Roma si formele diverse de cultura germanica. Scrierea merovingiana a fost simplificata prin introducerea "minusculei carolingiene" si prin repunerea in valoare a latinei clasice. Totul, inclusiv traditiile orale, era fixat prin scriere. Inspirata din arhitectura Romei, arta carolingiana a daruit posteritatii cateva monumente remarcabile: capela palatului din Aix, o transpunere a Basilicii San Vitale din Ravenna, Basilica de la Fulda s.a

intre 813-1531 d.Hr., imparatii aveau sa fie incoronati la Aix-La Chapelle. Dupa planul unui calugar din Saint Gall, trasat in 820 d. Hr., manastirile care au inflorit in aceasta epoca erau imprejmuite de un zid. Erau renumite castelele civile construite dupa modelul castrului roman: Ingelheim, Nimegene, Attigny.

Arta ornamentala a cartilor carolingiene (mai ales a Evangheliilor), dezvoltata gratie scolilor palatine si manastiresti, este remarcabila.

Sub influenta scolilor monastice are loc divizarea literaturii carolingiene in cantece pagane si poezie crestina. "Epopeea lui Beowulf, "Cantecul lui Hildebrand" dar si "Incantatiile de la Merselbourg" (secolul al VIII-lea d.Hr.) alaturi de "Rugaciunea lui Wessobrunn", poemul Heliand" (secolul al IX-lea d.Hr.) sunt capodopere ale literaturii carolingiene care incepe a se forma in ultimul sfert al secolului al VII-lea d.Hr. si persista pana in prima jumatate a secolului al IX-lea d.Hr.. inflorirea artelor, a literaturii, a filozofiei si a istoriei fac ca Imperiul Carolingian sa cunoasca o dezvoltare remarcabila in prima jumatate a secolului al IX-lea d.Hr.

Destinul si doctrina nobilului Gottschalk (condamnat de sinodul de la Quierzy in 849 d.Hr., pentru dorinta de a parasii manastirea Fulda si a reveni la viata profana) va prefigura calvinismul.

Cel mai mare istoric al epocii carolingiene a fost Eginhard (770-840 d.Hr.) care a lasat posteritatii "Vita di Carol" (Viata lui Carol cel Mare), scrisa dupa modelul "Vietii Celor Doisprezece Caesari," de Suetoniu. Aceasta, alaturi de "Analele regatului francilor" intocmite de catre clerici ai capelei curtii, cuprinzand evenimente insemnate din perioada 768-829 d.Hr., constituie lucrarile de istoriografie. Glorioasa epoca a lui Carol cel Mare avea sa fie surprinsa magistral in poemul epic "Cantecul lui Roland".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Meritul Imperiului Carolingian consta in primul rand in impunerea unei civilizatii unitare care constituie embrionul civilizatiei si culturii europene. S-a creat un stil unitar in scrierea carolingiana, in arhitectura romanica, in pictura, sculptura, viata sociala, filozofie.